

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Враца, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в закрито заседание на пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20211400900151 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба на адв.Р.С., в качеството ѝ на пълномощник на „Ю. П. Интернешънал” ЕООД, ЕИК ***, със съдебен адрес: гр.***, против Отказ № 20210922161304-2/28.09.2021 г. на длъжностно лице по регистрацията /ДЛР/ от Търговския регистър към Агенция по вписванията /АВ/ по Заявление вх. № 20210922161304/22.09.2021 г., с който е отказано вписване по партида на дружеството-жалбоподател на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпиране на пари /ЗМИП/

В жалбата се правят оплаквания за незаконосъобразност, необоснованост и немотивираност на отказа и се прави искане за неговата отмяна и даване задължителни указания на ДЛР за вписване на заявените обстоятелства. Твърди се, че е неоснователно твърдението, че представената декларация по чл.63 ЗМИП не е в предвидената от закона форма. Навеждат се доводи, че няма нормативно изискване за представяне на доказателства за постоянно пребиваване на лицето за контакт, както и че законът не дава дефиниция на това понятие, а единствено сочи, че независимо дали лицето за контакт е български или чужд гражданин е необходимо да е постоянно пребиваващ. В тази връзка се поставя въпросът по какъв начин български гражданин би могъл да докаже, че пребивава постоянно в страната.

На основание чл.25, ал.2, изр.3 ЗТРРЮЛНЦ е подаден отговор от АВ,

представявана от юрисконсулт Р.Ц., който изразява становище за неоснователност на жалбата. В отговора се излагат подробни теоретични доводи относно целта и изискванията на приетия през 2018 г. ЗПИМ и транспонираната с него Директива /ЕС/ 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Посочва се, че в съответствие с тези цели с разпоредбите на чл.61, ал.1 и чл.63 ЗМИП е въведено задължение за юридическите лица да разполагат и да предоставят в определените от закона случаи точна и актуална информация относно физическите лица, които са действителните им собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права, като заявят тази информация за вписване по партидите им в Търговския регистър, в Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в Регистър БУЛСТАТ. Сочи се също, че с чл.63, ал.4 ЗМИП законодателят е определил подлежащите на вписване обстоятелства, а в ал.5 на същата разпоредба е предвидено, че учредените на територията на РБ юридически лица и други правни образувания, с изключение на едноличните търговци, са длъжни да заявят за вписване действителните си собственици, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им.

В отговора се изтъква, че за производството, реда и сроковете относно вписването разпоредбата на чл.63, ал.3 ЗМИП изрично препраща към ЗТРРЮЛНЦ, в чийто чл.31, ал.2 е предвидено, че издадената Наредба № 1/2007 г. определя образците на заявления, посочва изчерпателни приложенията към тях за всеки вид вписване, заличаване или обявяване съгласно изискванията на закона, както и формата на електронните документи. Посочва се, че в случая вписването се извършва по Заявление за вписване на обстоятелства относно действителни собственици – образец Б7, към което се прилага декларация с нотариална заверка на подписа по образец съгласно Приложение № 3 към ППЗМИП /чл.38/, както и други документи, сред които нотариално заверено съгласие на физическото лице за контакт. Проверката, която длъжностното лице извършва е формална и се свежда до това дали подаденото заявление и декларации са по образец, дали съдържат съответните данни по чл.63, ал.4 ЗМИП, дали заявените и декларираните обстоятелства подлежат на вписване и дали към заявлението са приложени изискуемите документи.

Посочва се, че в случая лицето У. А. Ж. Р е вписан като управител на дружеството, а като едноличен собственик е вписано „Ю. П.” БВ - чуждестранно юридическо лице със седалище в Белгия. С Указания № 20210922161304/24.09.2021 г. ДЛР е констатирало необходимостта да се представят документи, от които да е възможно да се извлекат идентификационни данни за действителните собственици на ЮЛ, а именно – декларация по чл.63, ал.4 ЗМИП. Заявителят обаче е представил декларация по чл.59, ал.1, т.3 ЗМИП, която не е достатъчна за извличането на тези данни, тъй като в случая не са представяни документите по т.1 и т.2 на посочената разпоредба. Агенцията по вписванията счита, че при липсата на тези документи само декларацията по чл.59, ал.1, т.3 ЗМИП не е достатъчно и за да бъде извършено вписването следва да се представи декларацията по чл.63, ал.4 ЗМИП, каквато в случая липсва.

Иска се жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна, да бъде потвърден отказа на ДЛР като правилен и законосъобразен и да бъдат присъдени на АВ направените съдебни разноси, възлизащи на 300,00 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

След като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с наведените от страните доводи, настоящият съдебен състав намира следното:

Производството пред АВ е образувано въз основа на Заявление - Образец Б7, с вх. № 20210922161304, подадено от адвокат Р.С., с което се иска по партидата на „Ю. П. Интернешънал” ЕООД да бъде вписана информация на основание чл.63, ал.1 и ал.4 ЗМИП относно действителните собственици на дружеството, лице за контакт и юридическо лице и негов представител, чрез което пряко се упражнява контрол. Към заявлението са приложени: изрично пълномощно на адв.Р.С.; декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ относно истинността на заявените за вписване обстоятелства; декларация по чл.13, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ, че заявлението и приложените към него документи са предоставени от заявителя; документи, установяващи съществуването на юридическото лице „Ю. П.”.

С Указания рег. № 20210922161304/24.09.2021 г. на основание чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице е изискало към заявлението да се приложат и следните документи: декларация по чл.63, ал.4 ЗМИП и нотариално заверено съгласие на физическото лице за контакт по чл.63, ал.4, т.3 ЗВИП. Предоставеният срок за изпълнение на тези указания е до изтичане

на срока по чл. 19, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

В изпълнение на тези указания допълнително са представени декларация по чл.59, ал.1, т.3 от ЗМИП от У. А. Ж. Р, в качеството му на управител на „Ю. П. Интернешънал” ЕООД, както и нотариално заверена декларация от В. П. П. С, гражданин на Кралство Белгия, в качеството му на лице за контакт.

Постановен е обжалваният отказ № 20210922161304-2/28.09.2021 г. на ДЛР, мотивиран с доводите, че не са изпълнени указанията за представяне на декларация по чл.63, ал.4 ЗМИП, а е представена декларация по чл.59, ал.1, т.3 ЗМИП, както и че от представените доказателства не се установява дали лицето за контакт отговаря на изискванията на чл.63, ал.3, т.3 ЗМИП, т.е. дали е постоянно пребиваващо на територията на РБ.

Срещу отказа на длъжностното лице е подадена процесната жалба с вх.№ 20211005235453.

Видно от приложените писмени доказателства, жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирана страна в процеса, против подлежащ на съдебен контрол акт по смисъла на чл.25, ал.4 ЗТР и в рамките на преклузивния 7- дневен срок за обжалване по чл. 25, ал. 1 от ЗТР /отказът е постановен на 28.09.2021 г., а жалбата е подадена на 05.10.2021 г./.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 21 ЗТР, длъжностното лице по регистрацията проверява: дали е подадено заявление за исканото вписване, заличаване или обявяване при спазване на предвидените за това форма и ред; дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано или представеният акт подлежи на обявяване и не е обявен в търговския регистър; дали заявлението изхожда от оправомощено лице; дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закон, съответно подлежащият на обявяване акт; съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона съобразно представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона; дали е представена декларация по чл. 13, ал. 4 ЗТР; дали друго лице няма права върху фирмата и тя отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 2 ТЗ /при първоначално вписване или

промяна на фирмата;/ дали документите, които по силата на закон се съставят с нотариално удостоверен подпис или с нотариално удостоверен подпис и съдържание, са въведени в базата данни на Информационната система по чл. 28б от Закона за нотариусите и нотариалната дейност; и дали представените документи съответстват на въведените данни за тях в Информационната система; платена ли е дължимата държавна такса.

Анализът на цитираната правна норма сочи, че проверката, която следва да извърши длъжностното лице по регистърното производство е формална и има за цел да провери и удостовери, чрез извършване на съответното вписване, че заявеното обстоятелство подлежи на вписване и е надлежно удостоверено според изисквания на закона. Този извод се налага и от охранителния характер на регистърното производство, в рамките на което осъществяваните от Агенцията по вписванията правомощия са акт на административно съдействие.

В случая са заявени за вписване по партидата на „Ю. П. Интернешънал” ЕООД, ЕИК ***, на основание чл.63, ал.1 и ал.4 вр. чл.61, ал.1 ЗМИП следните обстоятелства: действителен собственик – физическо лице, участващо пряко или косвено в дружеството; лице за контакт, постоянно пребиваващо в РБ; юридическо лице, чрез което пряко се упражнява контрол.

При извършена справка в Търговския регистър се установява, че като едноличен собственик на капитала на „Ю. П. Интернешънал” ЕООД е вписано чуждестранно юридическо лице „Ю. П.” БВ, със седалище в Белгия, а като управител на дружеството е вписан У. А. Ж. Р от Белгия.

При тези данни съдът намира, че на основание чл.63, ал.5, изр.2, т.2 ЗМИП е възникнало задължение за вписване на информация по чл.61, ал.1 ЗПИП относно физическото лице, което е действителен собственик на дружеството.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗМИП информацията и данните по чл. 61, ал. 1 подлежат на вписване по партидите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания в търговския регистър, в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистър БУЛСТАТ. По смисъла на ал. 4 от цитираната разпоредбата в съответния регистър се вписват конкретно посочени данни съгласно декларация, чиято форма и съдържание се определят с правилника

за прилагане на закона. В чл.38 ППЗМИП се посочва, че при възникнало задължение за вписване в случаите по чл.63, ал.5 и ал.6 ЗМИП се подава *декларация с нотариална заверка на подписа*, която съдържа реквизитите съгласно приложение № 3.

За производството, реда и сроковете относно вписването на посочените обстоятелства ЗМИП в текста на чл. 63, ал. 3 изрично препраща към ЗТРРЮЛНЦ и Закона за регистър БУЛСТАТ.

Изложеното обуславя извод, че преценката за външна редовност означава съпоставка на приложените към заявлението документи, за чието наличие длъжностното лице следи служебно съгласно чл. 22, ал. 5 ЗТР, с изискваните документи по Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър. В случая необходимите документи, съответни на заявените за вписване обстоятелства, се определят в чл. 50а, ал. 2, т. 1, 3 и 4 от Наредбата, а именно: декларация по чл.63, ал.4 ЗМИП; документи, установяващи съществуването на юридическото лице, чрез което пряко или непряко се упражнява контрол и удостоверяващи лицата, които го представляват по националния закон; данни и *нотариално заверено съгласие на физическото лице за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 от ЗМИП*, постоянно пребиваващо на територията на Република България, тъй като по партидата на лицето по чл. 61, ал. 1, съответно по чл. 62, ал. 1, не са вписани данни за постоянно пребиваващ на територията на Република България законен представител - физическо лице.

При първоначалното представяне на документи от заявителя не са били приложени декларация по чл.63, ал.4 ЗМИП и нотариално заверено съгласие от посоченото физическо лице за контакт. При извършената от ДЛР проверка е установена липсата на тези документи, необходими и относими за вписване на заявените по реда чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от ЗМИП обстоятелства.

Няма спор, че за така констатираните нередовности, заявителят в регистърното производство е бил уведомен, като на същия е предоставен срок за отстраняването им. В изпълнение на дадените указания заявителят е представил декларация от управителя У. А. Ж. Р по чл.59, ал.1, т.3 ЗМИП, както и нотариално заверена декларация от посоченото физическо лице за контакт В. П. П. С.

Съдът намира за правилен извода на ДЛР, че представената декларация от управителя на дружеството У. А. Ж. Р не отговаря на

нормативните изисквания.

На първо място, тази декларация не е в предвидената форма съгласно чл.63, ал.4 ЗМИП вр. чл.38 ППЗМИП, тъй като липсва нотариална заверка на подписа на декларатора.

На второ място, реквизитите на тази декларация не съответстват на утвърдения образец по приложение № 3 към ППЗМИП, каквито са изискванията на чл.38 от същия нормативен акт вр. чл.63, ал.4 ЗПИП вр. чл.50а, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г., дори и само поради обстоятелството, че в същата се сочи, че е по чл.59, ал.1, т.3 от ЗМИП съгласно приложение № 2. В този смисъл депозираният образец на декларация не съответства по форма на утвърдения образец, който следва да бъде представен при заявено вписване в Търговския регистър. Както бе посочено, извършваната от ДЛР проверка е формална, поради което дори и само това несъответствие би могло да обуслови отказ за вписване.

На трето място, дори и да се приеме, че въпреки посочването на чл.59, ал.1, т.3 ЗМИП, тази декларация съдържа възможности за попълване и извличане на всички необходими данни по чл.63, ал.4 ЗМИП, от същата е видно, че не е попълнена първата част, касаеща действителния собственик-физическо лице на „Ю. П. Интернешънал” ЕООД, което е още едно основание за постановяване на отказ за вписване.

По така изложените съображения, съдът намира отказа за законосъобразен, поради което жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл.25, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на АВ юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лв., определено съгласно чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.25а, ал.3 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Следва да се осъди жалбоподателят да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ОС-Враца, дължимата се и невнесена държавна такса в размер на 10,00 лв. съгласно чл.29 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК вр. чл.16а, ал.2 от Тарифата за държавните такси, събирани от Агенцията по вписванията.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 20211005235453, подадена от адв.Р.С., като пълномощник на "Ю. П. Интернешънал" ЕООД, ЕИК ***, против Отказ № 20210922161304-2/28.09.2021 г. на длъжностно лице към Агенция по вписванията по заявление вх. № 20210922161304/22.09.2021 г. за вписване на партията на дружеството на обстоятелства по чл.63, ал.1 и ал.4 ЗМИП.

ОСЪЖДА на основание чл. 25, ал.6 ЗТРРЮЛНЦ "Ю. П. Интернешънал" ЕООД, ЕИК ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на Агенцията по вписванията юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 /петдесет/ лева.

ОСЪЖДА "Ю. П. Интернешънал" ЕООД, ЕИК ***, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Враца държавна такса в размер на 10,00 /десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от съобщаването му на жалбоподателя и на АВ.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____